

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 392/17/5505-11
EEČ: 2-39-49-2018

Liptovský Mikuláš 31.01.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 1982/4, XXXXX XXXXX, Slovensko
väzba: nie
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v období od novembra 2016 do 24. 8. 2017 v byte na XXXXX XXXXX Lipt. Mikuláši, kde býva so svojou matkou a sestrou XXXXX, sústavne svojim správaním vyvolával strach a úzkosť vo svojej sestre XXXXX, nar. XXXXX, v súčasnej dobe bytom XXXXX XXXXX, tým, že jej vulgárne nadával, hovoril jej, že je sprostá, šibnutá, zakazoval jej chodiť von z bytu a fyzicky ju napádal, fackal, kopal do brucha a ťahal za vlasy, pričom predmetné konanie obvineného ohrozilo psychické, ale aj fyzické zdravie u XXXXX, ktorá sa v jeho dôsledku pokúsila o samovraždu,

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Liptovskom Mikuláši,

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície v Liptovskom Mikuláši uznesením ORP-XXXXX začal podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania mi vyšetrovateľ predložil spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX. Návrh vyšetrovateľa som v rámci prokurátorského dozoru preskúmala, ako aj celý spisový materiál, ako aj dôkazy, ktoré vyšetrovateľ zabezpečil a zistila som nasledovný stav:

Obvinený XXXXX ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu uviedol, že v období od novembra 2016 do 24.8.2017 býval v spoločnej domácnosti s matkou, starou matkou a sestrou XXXXX. Od novembra 2016 sa jeho sestra stretávala s rôznymi ľuďmi, začali z bytu miznúť veci a keď zistil, čo sa deje, hovoril mame, aby s tým niečo urobila, ale mama mu povedala, že sa bojí a nič s tým nerobila. Preto musel on vziať spravodlivosť do vlastných rúk a zakázal XXXXXetávať sa s tými ľuďmi, ale si nechcela dať povedať. Tiež uviedol, že je pravda, že jej dal párkrát facku, ťahal ju za vlasy, ale nikdy ju nekopal ani neudieral. Keď mu odvrávala a klamala do tváre, tak jej dal facku. V byte ju nezamykal, ani ju nedržal proti jej vôli, len jej povedal, aby nešla von a ona buď poslúchla alebo utiekla. Snažil sa jej dohovoriť, ale nechcela si dať povedať. Vie, že XXXXX mala psychické problémy, ale podľa neho nie z neho, ale z tej partie, s ktorou sa stretávala. 24.8.2017 išla na psychiatriu a odvtedy býva v XXXXX Tam ju navštevuje matka. Nemyslí si, že tým, že jej dal facky, že by to malo byť týranie. Vo veci bola vypočutá poškodená XXXXX, ktorá uviedla, že v súčasnej dobe je umiestnená v Krízovom centre XXXXX predtým bývala so starkou, mamou a bratom v Liptovskom Mikuláši. Vzťahy boli medzi nimi dobré, ale aj zlé, brat bol nervózny ku nej, ku mamine a stará mama bola taká ako XXXXX. Niekedy sa s bratom nerozprávala, so starkou sa hádavali, s maminou bola v pohode. V centre XXXXX sa nachádza kvôli bratovi a kvôli tomu, že si ubližovala, ale aj brat jej ubližoval, bil ju, nadával jej, nerozprával sa s ňou. Bil ju kvôli tomu, že bola v zlej partii, aj preto plakala, nevie, ako často ju XXXXX napádal. Neobmedzoval ju na osobnej slobode, nezamykal ju, nikde ju nedržal nasilu, len jej vulgárne nadával. Ona mu odpustila. To, že robila zlé veci, si už uvedomila a aj sa bratovi za to ospravedlnila.

Matka obvineného a poškodenej využila svoje právo a odmietla vo veci vypovedať. Stará matka obvineného a poškodenej XXXXX uviedla, že obvinený je dobrý chlapec, je riadne zamestnaný, bývali v spoločnej domácnosti. XXXXX mala s členmi domácnosti dobrý vzťah, pokiaľ sa nedala dokopy s XXXXX z XXXXX ktorý nemal na ňu dobrý vplyv, začala drogovať, piť a kraďnúť, čo riešilo sa aj na Úrade práce, soc. vecí a rodiny v Lipt. Mikuláši. Celé to vyvrcholilo vtedy, keď z domu zmizli peniaze, počítač a mobily, ktoré odcudzila XXXXX. Keďže matka Veroniky s tým nič nerobila, tak sa jej XXXXX snažil dohovoriť, nedala si povedať a stále utekala za tým XXXXX. Raz videla, ako jej XXXXX dal facku na líca, kedy jej povedal, aby sa priznala na polícii, že odcudzila tie veci. Paťo jej určite nezakazoval chodiť von. Potom XXXXX odišla na psychiatriu. Podľa nej sa nič také nestalo, čo sa dáva XXXXX za vinu. Svedok XXXXX, sused obvineného uviedol, že sa nevie vyjadriť k správaniu sa XXXXX k jeho sestre, nikdy ale z bytu nepočul krik, ani nič, čo by nasvedčovalo tomu, že sa k sestre správal agresívne. On je v pohode, to skôr jeho

sestra je problematická. Vie, že v byte bola polícia aj záchranári. Videl ju párkrát ako sa tackala, z čoho usúdil, že mohla požiť alkohol alebo drogy.

Svedkyňa XXXXX, pracovníčka XXXXX uviedla, že XXXXX bola na základe uznesenia XXXXX XXXXX kde sa adaptovala v tomto zariadení, kde jej poskytujú komplexnú starostlivosť.

V priebehu vyšetrovania bol vypracovaný psychologom znalecký posudok z odboru psychológie, kde znalec uviedol, že pri vyšetrení kontakt s poškodenou bol uspokojivý, znalcovi neoponovala a ani ho o ničom nepresviedčala. Znalcovi uviedla, že bola bratom týraná, ale nevedela vysvetliť pojem týranie, čo vysvetľovala tak, že brat bol nervózny zo školy. Znalecky nedospel k presvedčeniu, že správaním sa obvineného išlo o domáce násilie v zmysle týrania, nepotvrdili to ani výsledky znaleckého vyšetrenia. Osoba maloletej predstavuje klinicky tzv. casus socialis (sociálny prípad) so všetkými príčinami a následkami. Maloletá je riziková, najmä z hľadiska kapacity svojho intelektu a slabej sociálnej zrelosti. Vo výchove nemala autoritu ani vzor. Jej intelektová kapacita je v tzv. hraničnom pásme, v staršej terminológii ide o pásmo slaboduchosti, či mentálnej tuposti. Z vykonaného rozboru osobnosti poškodenej znalec uviedol, že osobnosť maloletej je detská vo vývine s poruchami správania a emócií, sociálne naivná a nezrelá, so zníženou intelektovou kapacitou v hraničnom pásme. U poškodenej schopnosti správne vnímať, zapamätať si a následne správne reprodukovať prežité udalosti sú znížené na základe intelektového manka - slaboduchosti. Na otázku, či poškodená má dispozície k fantazijnému spracovaniu a prezentovaniu údajov znalec uviedol, že sa môžu u nej vyskytovať väčšinou vo forme epizód, ale nie sú úmyselné. Patria do obrazu jej intelektového manka - slaboduchosti a tiež aj do porúch jej správania a emócií. Miera vierohodnosti výpovede je znížená a patrí to objektívne k jej diagnóze - slaboduchosti a k ďalšej diagnóze - poruchy správania a emócií. U poškodenej sa môžu vyskytovať sklony k účelovému spracovaniu skutočností, sú však rozpoznateľné pre svoju obsahovú naivitu, nekritičnosť a nezrelosť. Znalec u poškodenej nezistil posttraumatickú stresovú poruchu v súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Správanie sa obvineného z psychologického hľadiska malo na poškodenú epizodický a minimálny vplyv. Na vzniku zistených následkov sa u maloletej podieľalo viacero faktorov v zmysle termínu sociálny prípad. Miera uplatnenia v jednotlivostiach sa nedá určiť, ide o vzájomnú interakciu viacerých negatívnych faktorov, vrátane genetických, sociálnych, výchovných, psychiatrických a intelektových. Jej manko intelektu je stabilné, celoživotné a liečbou neovplyvniteľné.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Týraním je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktorá sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Nevyžaduje sa, aby u tejto osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktorá týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života a netrávajú celkom krátky prechodný čas.

V uvedenej veci znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, že by u poškodenej zistil posttraumatickú stresovú poruchu v súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Na druhej strane však správanie sa obvineného voči poškodenej nebolo v súlade s normami občianskeho spolunažívania, napriek tomu, že matka maloletej bola benevolentná voči jej správaniu, on akoby sa staral o jej výchovu tým, že jej zakazoval chodiť von s partiou, ktorá mala na ňu zlý vplyv, ťahal ju za vlasy, dal jej viackrát facky, preto mám za to, že konanie obvineného XXXXX je možné kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších noviel a nie ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Keďže na prejednanie priestupku je príslušný Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy v Lipt. Mikuláši, rozhodla som tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Iveta Chovančíková
prokurátorka